

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita R. P. Ioannis Francisci Regis, è Societate Iesv

La Broue, Claude de

Coloniæ, 1660

§. 6. Mira alia, per lipsana ejusdem varia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45172

aginta: impetigo ex capite virgunculæ cuiusdam; carcinoma ex labris extremis Joannæ Sauseæ.

Armandus Maltratius, ejusdemque filius Joannes, uno eodemque tempore periculosa febre laborantes, pristinæ valeudini restituti sunt, simulatque aquæ pauxillum epotaverunt, in quam ex eadem terra globuli aliquot conjecti erant: Gabriela autem Dogonia, Armandi ejusdem uxori, globulorum aut eorundem aut similium affictu, mammæ tumorem depulit cum gravi dolore coniunctum: nam quodam quasi pondere illicè delapso inferius, nihil ultrà nec doloris sensit, nec deprehendit tumoris: eademque epoto liquore in quem pariter globuli conjecti fuerant, fœtum feliciter enixa est.

§. VI. Mira alia, per lipsana ejusdem varia.

Neque hīc præfandum quidquam quando res ipsa loquitur constitutum Domino Deo esse, per quidlibet mirificare servuum suum. Jacuerat dū ex febre tertianā, Claudia Neria, mulier ex pago S. Juliani: hæc cùm ab honesto viro, Giraudo

dono nomine, qui constitutum in pago La-
lovescensi domicilium habebat accepisset
frustulum ex toga Francisci, vix illud sibi
ad moverat, cum abscessit continuò febris,
nulla vel leyi deinceps tentatione. Idem
prosperus mulieri nobili contigit, Dominæ
pagi Mont-regardii, eadem ope: idem filio
fabri cuiusdam ferrarii, ejusdem pagi inco-
læ: neque iis modò, sed etiam aliis permul-
tis, quos, inquit Scriptor Gallicus, sine le-
gentium rædio enumerare nequeam.

At in pago S. Andreæ, cum puerum in
gena momordisset canis, tamque altè den-
tes infixisset, ut partem extimam totam ab-
straxisset; tanto profluvio sanguinis, ut nul-
la vi cohiberi posset, ne ferro quidem can-
denti; in illa desperatione continuò mater
frustulum ex eadem toga ad mover: & ec-
ce, sicut continuò sanguinem plenè, tam-
que perfectè, ut ne guttula quidem præ-
terea fluxerit: atque ut nihil ad rem sanè
miram illostrandam deesset, cum ad illud
momentum clamores puer edidisset per-
petuos, tum ex doloris acerbissimi sensu,
tum ex metu ferri candardis; etiam si fer-
rum idem admovere Chirurgus ex artis

H

præ-

præscripto perrexerit, quò, si quid veneni
per vulnus interius insinuasset, educeretur
protinus; puer, quantum quidem æstimare
licet, ad dolorem deinceps sensu carens,
læto serenoque vultu constitit: pauloque
post ad Lalovescensem pagum venit, gra-
tias benefico suo acturus. Sed non in eo be-
neficium stetit: soror quoque ejus propitiū
Franciscum nacta est. Hæc cum unācum
matre adesset fratri tam fœdum in modum
vulnerato, muliebrem in modum, tum ad
cruoris profluvium, tum ad aspectum ferri
candentis, tanto concussa metu est, ut cùm
prægnans esset, illicò tormina senserit pro-
pè eadem quæ sentire feminæ inter pari-
endum solent: & verò enixuram se putabat
ante statum tempus, à quo adhuc multum
aberat. Ergo inter miserabiles ejulatus
quos vis doloris extorquebat, mater par-
ticulam illius ejusdem frustuli, unde con-
sanatus filius erat, appendit collo filiæ: nec
mora, abscedente momento sensu doloris,
declinavit statim in somnum oculos:
ex ore rediens, *Consanavit me*, exclamat,
P. Franciscus Regis. Eademque illa cùm alias
tanto capitis dolore torqueretur, ut noctes
diesque

diesque clamoribus obtundéret domesti-
cos, nullam quietis partem capiens; cera-
ductili, gossipio videlicet inducta, caput
in orbem cingit¹, eandem post, ad sepul-
crum P. Francisci laturam pollicens, quò,
ibidem ardens consumeretur: delectatus,
ut quidem eventus docuit, feminæ religio-
sæ pietate Dei famulus, dolorem fugavit
continuò.

Virgo quædam ex phrenesi insaniens, &
tumultuosè quidem, postquam humana
remedia alia ex aliis, menses ipsos qua-
tuor adhibita frustrà fuerant, à piis paren-
tibus sortem filiæ miseratis ducta est ad di-
versa Sanctuaria, nullo levamento: de-
mum, ubi ad Francisci tumulum devenit,
sanæ menti restituta est: quoque constaret
in posterum sanitas, donata est ejusdem
togæ frustulo, quod gestaret assidue: nec
vana provisio: id usurpans, firma & mentis
& corporis valetudine usq; deinceps est.

Agitabatur furiis exitialibus filius ma-
tronæ nobilis, èo periculosius, quò pro-
pius à morte aberat. Horrebat videlicet
ad eam mentionem, & quamvis annos
tanum undecim natus, tamen excandesce-

bat , quoties jubebatur comparare se ad exitum imminentem , obstinateque rejeciebat hortationes piæ parentis, de sempiterna filii salute, ut par erat solicitæ. Quid faceret mater in illa propè desperatione? Venit in mentem, habere se frustulum toga P. Francisci Regis: illud admovevit tam miserabilem in modum furenti, simulque augusta Jeſu & Mariæ nomina eloqui jubet. Nec refragatus est puer: utrumque extemplo placidè invocat ; & suavissima quadam mutatione dexteræ Excelsi , qui antè nec de Deo, nec de futura vita sermonem admittebat ullum , nunc ad Dei castum timorem ultrò adstantes cohortans, quò postquam vitam moresque ex Christiani officii præscriptis moderati fuissent, felicem è vita exitum nanciscerentur; obdormivit in Domino.

§. 7. *Multi eo invocato convalescunt.*

Non contactus modò lipianorum tali multi Dei, neque tantum cæspes tumuli salutaris iis fuit, quos diximus, sed etiam plerique eo eminus, ut ita dicam, invocato convaluerunt, & maximam partem statim.

Id